

Официален вестник

на Европейския съюз

C 120

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
16 април 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
------------	------------	----------

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2011/C 120/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз ОВ С 113, 9.4.2011 г.	1
---------------	--	---

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2011/C 120/02	Дело C-217/09: Определение на Съда (седми състав) от 17 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte, Италия) — Maurizio Polisseni/Azienda Sanitaria Locale N. 14 V.C.O., Antonio Giuliano (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Обществено здраве — Аптеки — Близост — Снабдяване на населението с лекарствени продукти — Разрешение за стопанисване — Териториално разпределение на аптеките — Въвеждане на ограничения, основани на критерий за гъстота на населението — Минимално разстояние между аптеките)	2
---------------	--	---

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 120/03	Дело C-492/09: Определение на Съда (седми състав) от 15 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Taranto, Италия) — Soc Agricola Esposito srl/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2 (Член 92, параграф 1, член 103, параграф 1, и член 104, параграф 3, втора алинея от Процедурния правилник — Електронни съобщителни мрежи и услуги — Директиви 2002/20/ЕО, 2002/21/ЕО и 2002/77/ЕО — Правителствена такса за разрешително — Частична недопустимост — Въпроси, отговорът на които не оставя място за никакво разумно съмнение) 2	2
2011/C 120/04	Съединени дела C-205/10 P, C-217/10 P и C-222/10 P: Определение на Съда (пети състав) от 12 януари 2011 г. — Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P)/Европейска комисия (Обжалване — Иск за обезщетение — Последици за общественото здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия, Дания) — Директива 96/29/Евратом — Неприемане от страна на Комисията на мерки срещу държава членка) 3	3
2011/C 120/05	Дело C-272/10: Определение на Съда (шести състав) от 18 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis, Гърция) — Souzana Berkizi-Nikolakaki/Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (Член 104, параграф 3, от Процедурния правилник — Социална политика — Член 155, параграф 2, ДФЕС — Директива 1999/70/ЕО — Клауза 8 от Рамковото споразумение относно срочната работа — Срочни трудови договори в публичния сектор — Последователни договори — Злоупотреба — Санкции — Преобразуване в договори с неопределена продължителност — Условия и ред на процедурата — Преклузивен срок — Приципи на равностойност и на ефективност — Намаляване на общото равнище на закрила на работниците) 3	3
2011/C 120/06	Дело C-10/11: Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 10 януари 2011 г. — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas 4	4
2011/C 120/07	Дело C-54/11: Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court of the United Kingdom на 7 февруари 2011 г. — JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited/Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts 4	4
2011/C 120/08	Дело C-59/11: Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Nancy (Франция) на 9 февруари 2011 г. — Сдружение „Kokopelli“/Graines Baumaux SAS 5	5
2011/C 120/09	Дело C-63/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Rovereto (Италия) на 11 февруари 2011 г. — Наказателно производство срещу John Austine 5	5
2011/C 120/10	Дело C-70/11: Иск, предявен на 16 февруари 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция 6	6
2011/C 120/11	Дело C-76/11 P: Жалба, подадена на 21 февруари 2011 г. от Tresplain Investments Ltd срещу решение, постановено от Общия съд (осми състав) на 9 декември 2010 г. по дело T-303/08: Tresplain Investments Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Hoo Hing Holdings Ltd 6	6
2011/C 120/12	Дело C-77/11: Жалба, подадена на 22 февруари 2011 г. — Съвет на Европейския съюз/Европейски парламент 7	7

Известие №	Съдържание (продължение)	Страница
2011/C 120/13	Дело C-79/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Firenze (Италия) на 22 февруари 2011 г. — Наказателно производство срещу Maurizio Giovanardi и др.	7
2011/C 120/14	Дело C-88/11 P: Жалба, подадена на 25 февруари 2011 г. от LG Electronics, Inc. срещу решението на Общия съд (втори състав) от 16 декември 2010 г. по дело T-497/09, LG Electronics/CXBP (KOMPRESSOR PLUS)	8
2011/C 120/15	Дело C-13/10: Определение на председателя на Съда от 24 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, Белгия) — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV/Belgische Staat	8
2011/C 120/16	Дело C-226/10: Определение на председателя на Съда от 27 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Köln — Германия) — Hannelore Adams/Germanwings GmbH	8
2011/C 120/17	Дело C-230/10: Определение на председателя на Съда от 3 февруари 2011 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 3 de Almería, Испания) — Agueda María Saenz Morales/Consejería para la Igualdad y Bienestar social de la Junta de Andalucía	9
2011/C 120/18	Дело C-232/10: Определение на председателя на Съда от 18 януари 2011 г. — Европейска комисия/ Република Полша	9
2011/C 120/19	Дело C-246/10: Определение на председателя на Съда от 3 януари 2011 г. — Европейска комисия/ Великото херцогство Люксембург	9
2011/C 120/20	Дело C-248/10: Определение на председателя на Съда от 13 декември 2010 г. — Европейска комисия/ Република Гърция	9
2011/C 120/21	Дело C-286/10: Определение на председателя на Съда от 11 януари 2011 г. — Европейска комисия/ Португалска република	9
2011/C 120/22	Дело C-291/10: Определение на председателя на Съда от 10 януари 2011 г. — Европейска комисия/ Италианска република	9
2011/C 120/23	Дело C-303/10: Определение на председателя на Съда от 11 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Administración General del Estado/Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)	10
2011/C 120/24	Дело C-304/10: Определение на председателя на Съда от 18 януари 2011 г. — Европейска комисия/ Република Полша	10
2011/C 120/25	Дело C-396/10: Определение на председателя на Съда от 3 януари 2011 г. — Европейска комисия/ Великото херцогство Люксембург	10

2011/C 120/26	Дело C-410/10: Определение на председателя на Съда от 10 януари 2011 г. — Европейска комисия/Гръцка република 10	10
Общ съд		
2011/C 120/27	Дело T-37/05: Решение на Общия съд от 8 март 2011 г. — World Wide Tobacco España/Комисия (Конкуренция — Картели — Испански пазар на изкупуването и първичната преработка на суров тютюн — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Определяне на цените и разпределяне на пазара — Глоби — Възпиращ ефект — Равно третиране — Сметкаващи обстоятелства — Максимален размер от 10 % от оборота — Сътрудничество) 11	11
2011/C 120/28	Дело T-190/09: Решение на Общия съд от 9 март 2011 г. — Longevity Health Products/CXBP — Performing Science (5 НТР) („Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „5 НТР“ — Абсолютни основания за отказ — Знаци или означения, станали обичайни — Член 7, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Отличителен характер, придобит чрез използване — Член 52, параграф 2 от Регламент № 207/2009“) 11	11
2011/C 120/29	Дело T-235/09: Решение на Общия съд от 9 март 2011 г. — Комисия/Edificios Inteco („Арбитражна клауза — Програма относно насърчаването на енергийните технологии в Европа (Thermie) — Договор за изграждане във Валядолид (Испания) на оборудван със система за слънчева климатизация търговски и бизнес център — Неизпълнение на договора — Възстановяване на изплатените суми — Лихви за забава — Неприсъствено производство“) 12	12
2011/C 120/30	Дело T-591/10 R: Определение на председателя на Общия съд от 9 март 2011 г. — Castiglioni/Комисия (Обезпечително производство — Обществени поръчки — Процедура за възлагане на обществена поръчка — Отхвърляне на оферта — Молба за спиране на изпълнение — Нарушение на формални изисквания — Недопустимост) 12	12
2011/C 120/31	Дело T-22/11 R: Определение на председателя на Общия съд от 2 март 2011 г. — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband/Комисия (Обезпечително производство — Молба за временни мерки — Явна недопустимост) 12	12
2011/C 120/32	Дело T-27/11 R: Определение на председателя на Общия съд от 2 март 2011 г. — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband/Комисия („Обезпечително производство — Молба за постановяване на временни мерки — Явна недопустимост“) 13	13
2011/C 120/33	Дело T-87/11: Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. — GRP Security/Сметна палата 13	13
2011/C 120/34	Дело T-94/11: Жалба, подадена на 22 февруари 2011 г. — AU Optronics/Комисия 14	14
2011/C 120/35	Дело T-97/11: Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. — Rovi Pharmaceuticals/CXBP — Laboratorios Farmaceuticos Rovi (ROVI Pharmaceuticals) 15	15

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 637/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 113, 9.4.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 103, 2.4.2011 г.

ОВ С 95, 26.3.2011 г.

ОВ С 89, 19.3.2011 г.

ОВ С 80, 12.3.2011 г.

ОВ С 72, 5.3.2011 г.

ОВ С 63, 26.2.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Определение на Съда (седми състав) от 17 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte, Италия) — Maurizio Polisseni/Azienda Sanitaria Locale N. 14 V.C.O., Antonio Giuliano

(Дело C-217/09) ⁽¹⁾

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Член 49 ДФЕС — Свобода на установяване — Обществено здраве — Аптеки — Близост — Снабдяване на населението с лекарствени продукти — Разрешение за стопанисване — Териториално разпределение на аптеките — Въвеждане на ограничения, основани на критерий за гъстота на населението — Минимално разстояние между аптеките)

(2011/C 120/02)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Amministrativo Regionale per il Piemonte

Страни в главното производство

Жалбоподател: Maurizio Polisseni

Ответници: Azienda Sanitaria Locale N. 14 V.C.O. Omegna, Antonio Giuliano

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale Amministrativo Regionale del Piemonte — Тълкуване на членове 43, 152 и 153 ЕО — Отваряне на нови аптеки — Национално законодателство, което подчинява разрешението за преместване на една аптека на спазването на минимално разстояние между аптеките

Диспозитив

1. Член 49 ДФЕС трябва да се тълкува в смисъл, че допуска по принцип национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която налага ограничения върху установяването на аптеки, като предвижда, че:

— по принцип във всяка аптечна зона може да бъде създадена само една аптека за всеки 4 000 или 5 000 жители, и

— всяка аптека трябва да отговаря на изискването за минимално разстояние от вече съществуващите аптеки, което по общо правило е 200 метра.

2. Същевременно член 49 ДФЕС не допуска подобна национална правна уредба, доколкото основните правила за 4 000 или 5 000 жители и за разстояние от 200 метра препятстват създаването на достатъчен брой аптеки, които да осигурят подходящо фармацевтично обслужване във всяка географска зона с особени демографски характеристики, което следва да се провери от националната юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ C 205, 29.8.2009 г.

Определение на Съда (седми състав) от 15 декември 2010 г. (преюдициално запитване от Commissione tributaria provinciale di Taranto, Италия) — Soc Agricola Esposito srl/Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

(Дело C-492/09) ⁽¹⁾

(Член 92, параграф 1, член 103, параграф 1, и член 104, параграф 3, втора алинея от Процедурния правилник — Електронни съобщителни прежи и услуги — Директиви 2002/20/ЕО, 2002/21/ЕО и 2002/77/ЕО — Правителствена такса за разрешително — Частична недопустимост — Въпроси, отговорът на които не оставя място за никакво разумно съмнение)

(2011/C 120/03)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione tributaria provinciale di Taranto

Страни в главното производство

Ищец: Soc Agricola Esposito srl

Отговорник: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Taranto 2

Предмет

Преюдициално запитване — Commissione tributaria provinciale di Taranto — Тълкуване на член 9, параграф 1 от Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 195) и на членове 12 и 13 от Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (ОВ L 108, стр. 21; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 35, стр. 183) — Налагане на правителствена такса за разрешително в случай на договор за телефонен абонамент — Такса, която не се прилага в случай на предплатена телефонна карта — Допустимост

Диспозитив

1. Частта от четвъртия въпрос, свързан с Директива 2002/77/ЕО на Комисията от 16 септември 2002 година относно конкуренцията на пазарите на електронни съобщителни мрежи и услуги, както и шестият въпрос, са недопустими.
2. Директива 2002/20/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно разрешението на електронните съобщителни мрежи и услуги (Директива „разрешение“) и Директива 2002/21/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 7 март 2002 година относно общата регулаторна рамка за електронните съобщителни мрежи и услуги (Рамкова директива), допускат такса като правителствената концесионна такса.

(¹) ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 12 януари 2011 г. — Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P)/Европейска комисия

(Съединени дела C-205/10 P, C-217/10 P и C-222/10 P) (¹)

(Обжалване — Иск за обезщетение — Последници за общественото здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия, Дания) — Директива 96/29/Евратом — Неприемане от страна на Комисията на мерки срещу държава членка)

(2011/C 120/04)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Heinz Helmuth Eriksen (C-205/10 P), Bent Hansen (C-217/10 P), Brigit Lind (C-222/10 P) (представител: I. Anderson, Advocate)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: M. Patakia и E. White)

Предмет

Жалби срещу определенията на Общия съд (четвърти състав) от 24 март 2010 г. по дела Eriksen/Комисия (T-516/08), Hansen/Комисия (T-6/09) и Lind/Комисия (T-5/09), с които, в нарушение на резолюцията на Европейския парламент относно последствията за общественото здраве от ядрения инцидент в Туле (Гренландия), приета на 10 май 2007 г. [петиция 720/2002, 2006/2012 (INI)], този съд отхвърля като явно лишени от всякакво правно основание искове за обезщетение за вреди, които жалбоподателите твърдят, че са претърпели поради това, че Комисията не е приела необходимите мерки, за да задължи Дания да се съобрази с Директива 96/29 относно постановяване на основните норми на безопасност за защита на здравето на работниците и населението срещу опасностите, произтичащи от йонизиращото лъчение (ОВ L 159, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 3, стр. 166) и да приложи тези разпоредби по отношение на работниците, пострадали при посочения инцидент

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.
2. Осъжда г-н Eriksen и г-н Hansen, както и г-жа Lind да заплатят съдебните разходи.

(¹) ОВ С 195, 17.7.2010 г.

Определение на Съда (шести състав) от 18 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Dioikitiko Efeteio Thessalonikis, Гърция) — Souzana Berkizi-Nikolakaki/Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

(Дело C-272/10) (¹)

(Член 104, параграф 3, от Процедурния правилник — Социална политика — Член 155, параграф 2, ДФЕС — Директива 1999/70/ЕО — Клауза 8 от Рамковото споразумение относно срочната работа — Срочни трудови договори в публичния сектор — Последователни договори — Злоупотреба — Санкции — Преобразуване в договори с неопределена продължителност — Условия и ред на процедурата — Преклузивен срок — Принципи на равностойност и на ефективност — Напояване на общото равнище на закрила на работниците)

(2011/C 120/05)

Език на производството: гръцки

Запитваща юрисдикция

Dioikitiko Efeteio Thessalonikis

Страни в главното производство

Ищец: Souzana Berkizi-Nikolakaki

Ответници: Anotato Symvoulío epilogis prosopikou (A.S.E.P.), Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis

Предмет

Преюдициално запитване — Dioikitiko Efeteio Thessalonikis — Тълкуване на точка 3 от клауза 8 от приложението към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP) (ОВ L 175, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 5, стр. 129) — Национална правна уредба, определяща преклузивен срок за преобразуването на срочните трудови договори в безсрочни трудови договори

Диспозитив

1. Следва ли член 155, параграф 2 ДФЕС, както и Рамковото споразумение относно срочната работа, сключено на 18 март 1999 г., което се намира в приложение към Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), да се тълкуват в смисъл, че те допускат национална правна уредба като съдържащата се в член 11, втора алинея от Президентски указ 164/2004 за разпоредбите относно работниците, наети въз основа на срочни договори в публичния сектор, съгласно които искането на работника за преобразуване в безсрочен трудов договор на последователни срочни трудови договори, които могат да съставляват злоупотреба, трябва да бъде подадено пред компетентния орган в преклузивния двумесечен срок от влизането в сила на този указ, извън случаите, в които този срок е по-неблагоприятен — което е задача на запитващата юрисдикция да провери — от сроковете, предвидени в националното трудово право за подобни искания, и не прави невъзможно или прекомерно трудно упражняването на правата, предоставени от правото на Съюза.
2. Клауза 8, точка 3, от Рамковото споразумение за срочната работа трябва да се тълкува в смисъл, че тя допуска национална правна уредба като член 11, втора алинея от Президентски указ 164/2004, който предвижда, че искането на работника за преобразуване в безсрочен трудов договор на последователни срочни трудови договори, които могат да съставляват злоупотреба, трябва да бъде подадено пред компетентния орган в преклузивния двумесечен срок от влизането в сила на този указ, докато съответните срокове, предвидени от аналогичните национални правни уредби до тази дата, са могли да бъдат продължавани, след като тази правна уредба не засяга общото равнище на закрила на работниците, назначени по силата на временни трудови договори.

(¹) ОВ C 221, 14.8.2010 г.

Преюдициално запитване, отправено от Finanzgericht Hamburg (Германия) на 10 януари 2011 г. — WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH/Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Дело C-10/11)

(2011/C 120/06)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Finanzgericht Hamburg

Страни в главното производство

Жалбоподател: WEGO Landwirtschaftliche Schlachtstellen GmbH

Ответник: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Преюдициални въпроси

Длъжна е ли митническата служба, която е компетентна да изплати възстановяването, да се съобрази с направената от митническото учреждение на износа последваща поправка на данните в клетка 2 от декларацията за износ, съответно от контролен екземпляр Т 5 (¹)?

(¹) Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността (ОВ L 302, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 5, стр. 58).

Преюдициално запитване, отправено от Supreme Court of the United Kingdom на 7 февруари 2011 г. — JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited/Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

(Дело C-54/11)

(2011/C 120/07)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Supreme Court of the United Kingdom

Страни в главното производство

Ищец: JPMorgan Chase Bank N.A., Frankfurt Branch, J.P. Morgan Securities Limited

Ответник: Berliner Verkehrsbetriebe (BVG) Anstalt des öffentlichen Rechts

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли, когато във връзка с прилагането на член 22, параграф 2 и член 25 от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела ⁽¹⁾ (по-нататък наричан „Регламент Брюксел I“) националната юрисдикция определя предмета на делото и главното искане, да вземе предвид само исканията на ищеца (ищите) или трябва да вземе предвид и правните основания, изложени от ответниците?
2. Ако страна по дело повдигне въпрос, който попада в приложното поле на член 22, параграф 2 от Регламента Брюксел I, например въпрос относно действителността на решение на орган на търговско дружество или на друго юридическо лице, това означава ли непременно, че този въпрос е предметът на делото и че главното искане е свързано с този въпрос, ако е възможно този въпрос да бъде потенциално от решаващо значение за изхода на делото, независимо от естеството и броя на останалите въпроси, повдигнати в производството и независимо дали всички или някои от тези въпроси също могат евентуално да са определящи за изхода на делото?
3. При отрицателен отговор на въпрос 2, трябва ли националната юрисдикция, за да определи предмета на делото и въпроса, който е предмет на главното искане, да разгледа делото в неговата цялост и да си състави цялостно мнение за предмета и за въпроса, който е предмет на главното искане по делото, и ако не — какъв критерий за преценка трябва да приложи националната юрисдикция, за да отговори на тези въпроси?

⁽¹⁾ ОВ L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.

Преюдициално запитване, отправено от Cour d'appel de Nancy (Франция) на 9 февруари 2011 г. — Сдружение „Kokopelli“/Graines Baumaux SAS

(Дело C-59/11)

(2011/C 120/08)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Nancy

Страни в главното производство

Жалбоподател: Сдружение „Kokopelli“

Ответник: Graines Baumaux SAS

Преюдициален въпрос

Действителни ли са Директива 98/95/ЕО ⁽¹⁾, Директива 2002/53/ЕО ⁽²⁾ и Директива 2002/55/ЕО ⁽³⁾ на Съвета, както и Директива 2009/145/ЕО на Комисията ⁽⁴⁾ с оглед на следните основни права и принципи на Европейския съюз, а именно за свободно упражняване на стопанска дейност, пропор-

ционалност, равенство или недопускане на дискриминация, свободно движение на стоките, и с оглед на задълженията, поети съгласно Международния договор за растителни генетични ресурси за прехрана и земеделие, по-специално поради това че налагат ограничения за производството и търговията със стари семена и посадъчен материал?

⁽¹⁾ Директива 98/95/ЕО на Съвета от 14 декември 1998 г. за изменение, по отношение на консолидирането на вътрешния пазар, генетично модифицираните растителни сортове и растителните генетични ресурси, на Директиви 66/400/ЕО, 66/401/ЕО, 66/402/ЕО, 66/403/ЕО, 69/208/ЕО, 70/457/ЕО и 70/458/ЕО относно търговията със семена от цвекло, фуражни култури, зърнени култури, посадъчен материал от картофи, семена от маслодайни и влакнодайни култури и зеленчуци и относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове (ОВ L 25, 1999 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 26, стр. 184).

⁽²⁾ Директива 2002/53/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно общия каталог на сортовете от земеделски растителни видове (ОВ L 193, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 43, стр. 139).

⁽³⁾ Директива 2002/55/ЕО на Съвета от 13 юни 2002 г. относно търговията със семена от зеленчукови култури (ОВ L 193, стр. 33; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 43, стр. 171).

⁽⁴⁾ Директива 2009/145/ЕО на Комисията от 26 ноември 2009 година за предоставяне на някои дерогации относно признаването на зеленчукови местни видове и сортове, които са традиционно отглеждани в определени местности и райони и са застрашени от генетична ерозия, и на зеленчукови сортове без истинска стойност за производството на търговски култури, но развивани с цел отглеждане при специални условия, както и относно търговията със семена от посочените местни видове и сортове (ОВ L 312, стр. 44).

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Rovereto (Италия) на 11 февруари 2011 г. — Наказателно производство срещу John Austine

(Дело C-63/11)

(2011/C 120/09)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Rovereto

Страна в главното производство

John Austine

Преюдициален въпрос

С оглед на принципите на лоялно сътрудничество и на полезно действие на директивите, трябва ли членове 15 и 16 от Директива 2008/115/ЕО ⁽¹⁾ да се тълкуват в смисъл, че в случаите на неизпълнение на издадената от компетентния административен орган заповед за извеждане по член 8, параграф 3 от Директивата държавата членка не може да предвижда, че при липса на съдействие от страна на незаконно пребиваващия гражданин на трета страна в административната процедура

по връщане е допустимо да бъдат взети свързани с лишаване от свобода мерки на основания, различни от тези за задържане, съгласно националния закон, ако не са налице посочените в членове 15 и 16 изисквания и гаранции?

(¹) ОВ L 348, стр. 98.

Иск, предявен на 16 февруари 2011 г. — Европейска комисия/Кралство Швеция

(Дело C-70/11)

(2011/C 120/10)

Език на производството: шведски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: J. Enegren и M. Owsiany-Hornung)

Ответник: Кралство Швеция

Искания на ищеца

— Да се установи, че като предвижда, че ако даден потребител упражни правото си да се оттегли от договора, търговецът може да поиска не само потребителят да плати частта от финансовата услуга, която вече е била предоставена, но и да плати разумни разходи за услугите, отнасящи се до периода преди търговецът да приеме уведомлението на потребителя за оттеглянето му от договора, Кралство Швеция не е изпълнило задълженията си по Директива 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (¹) от 23 септември 2002 година относно дистанционна търговия на потребителски финансови услуги и за изменение на Директива 90/619/ЕО на Съвета и на Директиви 97/7/ЕО и 98/27/ЕО, и

— да се осъди Кралство Швеция да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Съгласно съображение 13 от директивата държавите членки не трябва да могат да приемат разпоредби, различни от изложените в тази директива, в областите, които тя хармонизира, освен ако това не е специфично посочено в нея.

От член 6, параграф 1 от директивата е видно, че държавите членки гарантират, че на потребителя се дава период от 14 календарни дни за оттегляне от договора без неустойка и без да посочва основания.

Съгласно член 7, параграф 1 от директивата когато потребителят упражни правото си за оттегляне от договора от него може да се изисква да плати за услугата, реално предоставена от доставчика в съответствие с договора.

От глава 3, параграф 11, второ изречение от Закона за дистанционните продажби и продажбите по домовете (2005:59) (distans- och hemförsäljningslagen) е видно, че търговците могат да поискат освен плащането на действително предоставената услуга, и плащането на разумни разходи.

Така в правната уредба, с която се прилага директивата, Швеция е включила разпоредби, които надхвърлят предвиденото в член 7, параграф 1 от директивата по отношение на правото на потребителя за оттегляне от договора.

При всички случаи изглежда, че Швеция не е транспонира член 7, параграф 1 от директивата достатъчно ясно и точно, както е предвидено от Съда с цел спазването на изискването за правна сигурност.

(¹) ОВ L 271, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 183.

Жалба, подадена на 21 февруари 2011 г. от Tresplain Investments Ltd срещу решение, постановено от Общия съд (осми състав) на 9 декември 2010 г. по дело T-303/08: Tresplain Investments Ltd/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Hoo Hing Holdings Ltd

(Дело C-76/11 P)

(2011/C 120/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Tresplain Investments Ltd (представители: B. Brandreth, Barrister, J. Stobbs, Attorney)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Hoo Hing Holdings Ltd

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда:

— да отмени обжалваното решение на Общия съд и обжалваното решение на апелативния състав на СХВП;

— да осъди СХВП да заплати съдебните разноски, направени от жалбоподателя в производствата пред Общия съд и пред Съда на Европейския съюз

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че в решението си Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото при тълкуването и прилагането на член 8, параграф 4 от Регламента относно марката на Общността (¹), тъй като:

1. Общият съд и апелативният състав погрешно са установили, че наличието на положителна репутация поражда право с по-голямо значение от местното. Всъщност такова право се пораждало само ако самата положителна репутация е с по-голямо значение от местното;
2. Общият съд и апелативният състав погрешно са установили, че доказателствата за паралелна търговия се отнасят единствено до вероятността от заблуждаващо представяне. Трябвало да се вземе предвид и доводът, че наличието на паралелни положителни репутации би направило заблуждаващото представяне невъзможно.
3. Общият съд и апелативният състав погрешно са приели, че доказателствата за използване сочат, че положителната репутация се свързва с по-ранния знак, на който се прави позоваване.

(¹) Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета от 20 декември 1993 година относно марката на Общността (ОВ L 11, 14.1.1994 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146)

Жалба, подадена на 22 февруари 2011 г. — Съвет на Европейския съюз/Европейски парламент

(Дело C-77/11)

(2011/C 120/12)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Съвет на Европейския съюз (представители: G. Maganza и M. Vitsentzatos)

Ответник: Европейски парламент

Искания

- да се отмени актът на председателя на Парламента от 14 декември 2010 г., с който се обявява, че бюджетът на Съюза за бюджетната 2011 година е окончателно приет, доколкото този акт съвпада с акта за установяване на посочения бюджет,
- алтернативно и доколкото става въпрос за акт, който е отделен спрямо първия, да се отмени актът на председателя на Парламента от същата дата, считан за акт, с който се приема бюджетът на Съюза за бюджетната 2011 година и му се придава задължителна сила по отношение на институциите и държавите членки,
- при условията на евентуалност да се отмени актът на председателя на Европейския парламент, с който се обявява, че бюджетът на Европейския съюз за 2011 г. е окончателно приет, доколкото това е обявено, без да е приключила бюджетната процедура за 2010 г. (бюджет за 2011 г.),
- да се приеме, че действието на бюджета за 2011 г. е окончателно до датата, на която този бюджет бъде установен със законодателен акт в съответствие с Договорите,

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба Съветът поддържа, че след влизане в сила на Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) на 1 декември 2009 г. годишният бюджет на Европейския съюз, както и коригиращите бюджети, трябва занапред да се установяват със законодателен акт, общ за двете институции, които са негови автори, а именно Европейския парламент и Съвета. Този акт трябва да бъде подписан от председателите на тези две институции съгласно член 297, параграф 1, втора алинея ДФЕС.

Поради това Съветът твърди, че актът за установяване на годишния бюджет за 2011 г. — независимо дали този акт съвпада с обявяването от председателя на Европейския парламент, че бюджетът за 2011 г. е окончателно приет, или се счита за отделен акт — е опорочен от незаконосъобразност, доколкото представлява атипичен и незаконодателен акт, приет и подписан само от председателя на Европейския парламент в нарушение на член 314 ДФЕС и на член 288, член 289, параграф 2 и член 296, първа и трета алинея от Договора, както и на член 13, параграф 2 от Договора за Европейския съюз. При условията на евентуалност Съветът поддържа, че този акт е опорочен от незаконосъобразност поради съществено нарушение на процедурни правила и нарушение на член 314, параграф 9 ДФЕС.

Накрая Съветът иска от Съда евентуално да запази действието на бюджета, както е публикуван в Официален вестник на Европейския съюз, до датата, на която този бюджет бъде установен в съответствие с посочените по-горе членове от Договора.

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale Ordinario di Firenze (Италия) на 22 февруари 2011 г. — Наказателно производство срещу Maurizio Giovanardi и др.

(Дело C-79/11)

(2011/C 120/13)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale Ordinario di Firenze

Страни в главното производство

Обвиняеми: Maurizio Giovanardi, Andrea Lastini, Vito Piglionica, Massimiliano Pempori, Filippo Ricci, Gezim Lakja, Elettrifer Srl, Rete Ferroviaria Italiana SpA

Други страни: Franca Giunti, Laura Marrai, Francesca Marrai, Stefania Marrai, Giovanni Marrai, Alfio Bardelli, Tomberli Andrea

Преюдициален въпрос

Италианското законодателство във връзка с уредената в Законодателен декрет № 231/2001 и последващите му изменения административна отговорност на обединенията/юридическите лица — доколкото не предвижда „изрично“ възможността тези обединения/юридически лица да бъдат подведени под отговорност, за да отговарят в наказателното производство за причинените на пострадалите от престъплението вреди — съвместимо ли е с разпоредбите на общностното законодателство относно защитата в наказателното производство на пострадалите от престъпления, и по-конкретно с членове 2, 3 и 8 от Рамково решение 2001/220/ПВР на Съвета от 15 март 2001 година относно правното положение в наказателното производство на жертвите от престъпления⁽¹⁾ и с разпоредбите на Директива 2004/80/ЕО на Съвета от 29 април 2004 година относно обезщетението на жертвите на престъпления⁽²⁾?

⁽¹⁾ ОВ L 82, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 104.

⁽²⁾ ОВ L 261, стр. 15; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 7, стр. 31.

Жалба, подадена на 25 февруари 2011 г. от LG Electronics, Inc. срещу решението на Общия съд (втори състав) от 16 декември 2010 г. по дело T-497/09, LG Electronics/СХВП (KOMPRESSOR PLUS)

(Дело C-88/11 P)

(2011/C 120/14)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: LG Electronics Inc. (представител: J. Blanchard, avocat)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП)

Искания на жалбоподателя

- да се обяви за допустима настоящата жалба,
- да се отмени Решението на втори състав на Общия съд от 16 декември 2010 г.,
- да се отмени частично Решението на първи апелативен състав на СХВП от 23 септември 2009 г. в частта му, с която се отхвърля частично жалбата на дружество LG Electronics срещу Решение от 5 февруари 2009 г., с което се отказва регистрацията на заявката за марка на Общността № 7282924, в частта ѝ относно „електрическите прахосмукачки“,
- да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски по двете производства.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят се позовава на нарушение на член 7, параграф 1, буква в) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността⁽¹⁾.

В това отношение, на първо място, жалбоподателят посочва, че Общият съд се е основал на нови факти, които са посочени за пръв път пред него от СХВП и които не са били посочени пред апелативния състав.

На второ място, жалбоподателят изтъква, че Общият съд е допуснал грешка като е изопачил предоставените му факти и доказателства и неправилно е счел, че прахосмукачките могат да се използват като компресори.

Накрая, той посочва, че тъй като прахосмукачките не съдържат компресор и не могат да се използват като компресор, в никакъв случай не може да се счита, че марката „KOMPRESSOR PLUS“ е съставена предимно от знаци или от означения, които могат да служат в търговската дейност за указване на вида, качеството, количеството, предназначението, стойността, географския произход или момента на производство на стоките или на предоставянето на услуга, или други характерни особености на тези стоки.

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1.

Определение на председателя на Съда от 24 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Rechtbank van eerste aanleg te Brussel, Белгия) — Knubben Dak-en Leidekkersbedrijf BV/Belgische Staat

(Дело C-13/10)⁽¹⁾

(2011/C 120/15)

Език на производството: нидерландски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 80, 27.3.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 27 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Amtsgericht Köln — Германия) — Hannelore Adams/Germanwings GmbH

(Дело C-226/10)⁽¹⁾

(2011/C 120/16)

Език на производството: немски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 209, 31.07.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 3 февруари 2011 г. (преюдициално запитване от Juzgado de lo Contencioso-Administrativo nº 3 de Almería, Испания) — Agueda María Saenz Morales/Consejería para la Igualdad y Bienestar social de la Junta de Andalucía

(Дело C-230/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/17)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 31.7.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 18 януари 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-232/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/18)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 31.7.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 3 януари 2011 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-246/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/19)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 195, 17.7.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 13 декември 2010 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-248/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/20)

Език на производството: гръцки

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 209, 31.7.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 11 януари 2011 г. — Европейска комисия/Португалска република

(Дело C-286/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/21)

Език на производството: португалски

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 221, 14.8.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 10 януари 2011 г. — Европейска комисия/Италианска република

(Дело C-291/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/22)

Език на производството: италиански

Председателят на Съда разпореда делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 221 от 14.8.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 11 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Administración General del Estado/Red Nacional de Ferrocarriles Españoles (RENFE)

(Дело C-303/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/23)

Език на производството: испански

Председателят на Съда разпореи делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 11.9.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 18 януари 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-304/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/24)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореи делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 246, 11.9.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 3 януари 2011 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург

(Дело C-396/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/25)

Език на производството: френски

Председателят на Съда разпореи делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 274, 9.10.2010 г.

Определение на председателя на Съда от 10 януари 2011 г. — Европейска комисия/Гръцка република

(Дело C-410/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/26)

Език на производството: гръцки

Председателят на Съда разпореи делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 288, 23.10.2010 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 8 март 2011 г. — World Wide Tobacco España/Комисия

(Дело T-37/05) ⁽¹⁾

(Конкуренция — Картели — Испански пазар на изкупуването и първичната преработка на суров тютюн — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Определяне на цените и разпределяне на пазара — Глоби — Възпиращ ефект — Равно третиране — Спекчаващи обстоятелства — Максимален размер от 10 % от оборота — Сътрудничество)

(2011/C 120/27)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: World Wide Tobacco España, SA (Мадрид, Испания) (представители: първоначално M. Odriozola Alén, M. Merañon Hermoso и A. Emch, впоследствие M. Odriozola Alén, M. Barrantes Diaz и A. João Vide, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и É. Gippini Fournier)

Предмет

Искане за намаляване на размера на глобата, наложена на жалбоподателя с решение на Комисията от 20 октомври 2004 г. C(2004) 4030 окончателен относно процедура за прилагане на член 81, параграф 1, [ЕО] (преписка COMP/C.38.238/B.2 — Суров тютюн — Испания).

Диспозитив

1. Определя глобата, наложена на World Wide Tobacco España, SA в член 3 от решение C(2004) 4030 окончателен на Комисията от 20 октомври 2004 г. относно процедура за прилагане на член 81, параграф 1 [ЕО] (преписка COMP/C.38.238/B.2 — Суров тютюн — Испания), в размер на 1 579 500 EUR.
2. Отхвърля жалбата в останалата част.
3. World Wide Tobacco España понася три четвърти от направените от Комисията съдебни разноски, като същата ще понесе една четвърт от собствените си съдебни разноски и една четвърт от съдебните разноски на World Wide Tobacco España.

⁽¹⁾ ОВ C 82, 2.4.2005 г.

Решение на Общия съд от 9 март 2011 г. — Longevity Health Products/CXВП — Performing Science (5 НТР)

(Дело T-190/09) ⁽¹⁾

(„Марка на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Словна марка на Общността „5 НТР“ — Абсолютни основания за отказ — Знаци или означения, станали обичайни — Член 7, параграф 1, буква г) от Регламент (ЕО) № 207/2009 — Отличителен характер, придобит чрез използване — Член 52, параграф 2 от Регламент № 207/2009“)

(2011/C 120/28)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Longevity Health Products, Inc. (Nassau, Бахамски острови) (представител: J. E. Korab, Rechtsanwalt)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: S. Schäffner)

Друга страна в производството пред апелативния състав на CXВП, встъпила в производството пред Общия съд: Performing Science LLC (Лас Вегас, Невада, САЩ) (представител: D. Plasser, Rechtsanwalt)

Предмет

Жалба срещу решението на четвърти апелативен състав на CXВП от 21 април 2009 г. (преписка № R 595/2008-4) относно производството за обявяване на недействителност между Performing Science LLC и Longevity Health Products, Inc.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Longevity Health Products, Inc. да понесе съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ C 167, 18.7.2009 г.

**Решение на Общия съд от 9 март 2011 г. — Комисия/
Edificios Inteco**(Дело T-235/09) ⁽¹⁾

(„Арбитражна клауза — Програма относно насърчането на енергийните технологии в Европа (Thermie) — Договор за изграждане във Валядолид (Испания) на оборудван със система за слънчева климатизация търговски и бизнес център — Неизпълнение на договора — Възстановяване на изплатените суми — Лихви за забава — Неприсъствено производство“)

(2011/C 120/29)

Език на производството: испански

Страни

Ищец: Европейска комисия (представител: G. Valero Jordana)

Ответник: Edificios Inteco, SL (Valladolid, Espagne) (представител: C. de la Red Mantilla, адвокат)

Предмет

Иск, предявен от Комисията на основание член 238 ЕО с цел ответникът да бъде осъден да възстанови сумата от 157 238,07 евро, заплатена му от нея в рамките на проект за изграждането във Валядолид на оборудван със система за слънчева климатизация търговски и бизнес център (Договор BU/1041/93), ведно с лихвите за забава.

Диспозитив

1. Осъжда Edificios Inteco да заплати на Европейската комисия сумата от 157 238,07 евро, ведно със съответните дължими до 1 юни 2009 г. лихви в размер на 81 686,22 евро.
2. Осъжда Edificios Inteco да заплати на Европейската комисия сумата от 21,73796 евро за всеки допълнително изминал ден забава, считано от 2 юни 2009 г. до пълното изплащане на задължението.
3. Осъжда Edificios Inteco да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ C 220, 12.9.2009 г.

**Определение на председателя на Общия съд от 9 март
2011 г. — Castiglioni/Комисия**

(Дело T-591/10 R)

(Обезпечително производство — Обществени поръчки — Процедура за възлагане на обществена поръчка — Отхвърляне на оферта — Молба за спиране на изпълнение — Нарушение на формални изисквания — Недопустимост)

(2011/C 120/30)

Език на производството: италиански

Страни

Ищец: Castiglioni Srl (Busto Arsizio, Италия) (представител: G. Turri, avvocato)

Ответник: Европейска комисия (представители: S. Delaude и N. Vambara, подпомагани от D. Gullo, avvocato)

Предмет

Молба за постановяване на временни мерки, подадена в рамките на процедура за възлагане на обществени поръчки за сключване на поредица от рамкови договори за изпълнение на работи по строителство, преустройство и поддръжка на сградите и инфраструктурите в обект Испра (Италия) на Съвместния изследователски център (СИЦ) на Европейската комисия

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Общият съд не се произнася по съдебните разноски.

**Определение на председателя на Общия съд от 2 март
2011 г. — Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und
Giroverband/Комисия**

(Дело T-22/11 R)

(Обезпечително производство — Молба за временни мерки — Явна недопустимост)

(2011/C 120/31)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Германия) (представители: A. Rosenfeld и I. Liebach, avocats)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, B. Martenczuk и T. Maxian Rusche)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на Решение от 21 декември 2010 година C(2010) 9525 окончателен на Комисията относно държавна помощ MC 8/2009 и C 43/2009 — Германия — WestLB прехвърляния, доколкото от него следва, че новите операции на Westdeutsche Immobilien Bank AG трябва да бъдат прекратени след 15 февруари 2011 г.

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Липса основание за постановяване на съдебно решение по молбата за встъпване на Westdeutsche ImmobilienBank AG.
3. Общият съд не се произнася по разностите.

Определение на председателя на Общия съд от 2 март 2011 г. — Rheinischer Sparkassen- und Giroverband/Комисия

(Дело T-27/11 R)

(„Обезпечително производство — Молба за постановяване на временни мерки — Явна недопустимост“)

(2011/C 120/32)

Език на производството: немски

Страни

Молител: Rheinischer Sparkassen- und Giroverband (Дюселдорф, Германия) (представители: A. Rosenfeld и I. Liebach, адвокати)

Ответник: Европейска комисия (представители: L. Flynn, B. Martenczuk и T. Maxian Rusche)

Предмет

Молба за спиране на изпълнението на Решение C(2010) 9525 окончателен на Комисията от 21 декември 2010 г. относно държавна помощ № MC 8/2009 и № C 43/2009 — Германия — WestLB, доколкото от него следва новите дейности на Westdeutsche Immobilien Bank AG да бъдат прекратени след 15 февруари 2011 г.

Диспозитив

1. Отхвърля молбата за допускане на обезпечение.
2. Не се произнася по съдебните разности.

Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. — GRP Security/Сметна палата

(Дело T-87/11)

(2011/C 120/33)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: GRP Security (Bertrange, Люксембург) (представител: G. Osch, avocat)

Ответник: Сметна палата на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да вземе предвид правните основания на жалбоподателя, изложени в настоящата жалба,
- с оглед на всички правни и фактически основания и искания за последващо представяне и прилагане на доказателства,
- да приеме, че настоящата жалба допустима,
- да я уважи като основателна по същество,
- въз основа на изложените по-горе основания да отмени обжалваните решения,
- да вземе предвид изявлението на жалбоподателя, че същият си запазва правото да претендира поправка на претърпените в резултат на неправомерното поведение на Сметната палата вреди,
- да осъди Сметната палата да понесе всички съдебни разходи и други разходи за настоящото производство,
- да отложи произнасянето по всички други права, претенции, основания и искове на жалбоподателя.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска отмяна на решенията на Сметната палата на Европейския съюз, с които, от една страна, му е наложена административна санкция състояща се в недопускане на жалбоподателя до участие в обществени поръчки и отнемане на възможността за получаване на субсидии, финансирани от бюджета на Европейския съюз за срок от три месеца и, от друга страна, е развален рамковият договор за услуги № LOG/2026/10/2 наречен „различни услуги във връзка с безопасността“.

Жалбоподателят излага три правни основания в подкрепа на жалбата си.

1. Първото правно основание е изведено от нарушението на принципа на пропорционалност, на правото на защита и на правото на справедлив процес, доколкото жалбоподателя бил добросъвестен, тъй като не бил в основата на фалшификацииите и неверните декларации, направени от един от неговите служители и доколкото Сметната палата могла да поиска да бъде заменен съответният служител вместо да разваля договора.

2. Второто правно основание е изведено от явна грешка в преценката доколкото Сметната палата не взел предвид всички съдържащи се в преписката документи.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на членове 93, 94 и 96 от Финансовия регламент, тъй като жалбоподателят не представил никакво грешно сведение и нямал вина за никаква фалшива декларация във връзка с процедурата за възлагане на спорната обществена поръчка.

Жалба, подадена на 22 февруари 2011 г. — AU Optronics/Комисия

(Дело T-94/11)

(2011/C 120/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: AU Optronics Corp. (Hsinchu, Тайван) (представители: B. Hartnett, Barrister и O. Geiss, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение C(2010) 8761 окончателен на Комисията от 8 декември 2010 година по преписка COMP/39.309 — LCD — Екрани с течни кристали, в частта, която се отнася до жалбоподателя,
- при условията на евентуалност да се намали наложената на жалбоподателя глоба и
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква осем правни основания.

1. Като първо правно основание той твърди, че Комисията не е доказала надлежно и в достатъчна степен, че е компетентна да приложи член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, тъй като:
 - не е доказала, че е има териториална компетентност,
 - не е доказала, че твърдяното споразумение е породило непосредствено, съществено и предвидимо действие в ЕИП.
2. Като второ правно основание той твърди, че Комисията явно е допуснала правна и фактическа грешка, като е приложила член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП.
3. Като трето правно основание той твърди, че Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателя.

4. Като четвърто правно основание той твърди, че Комисията е допуснала грешка при определянето на продължителността на нарушението.

5. Като пето правно основание той твърди, че Комисията явно е допуснала грешка при определянето на основния размер на глобата, и по-специално, че:

— Комисията явно допуснала грешка при изчисляването на стойността на продажбите,

— Комисията явно допуснала грешка като не взела предвид личното поведение на жалбоподателя при преценката на тежестта на нарушението.

6. Като шесто правно основание той твърди, че Комисията не е изложила достатъчно мотиви при преценката на тежестта на нарушението.

7. Като седмо правно основание той твърди, че Комисията е приложила неправилно Известие от 2002 г. относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер ⁽¹⁾, тъй като:

— Комисията явно допуснала грешка, като не приела, че поради сътрудничеството му приносят на жалбоподателя бил значителен, поради което заслужавал намаление на глобата от порядъка на 20—30 %,

— Комисията явно допуснала грешка при прилагане на правото, като основала решението си на критерии, които не били предвидени в Известие от 2002 г. относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, и

— вследствие на това Комисията нарушила правото на защита на жалбоподателя.

8. Като осмо правно основание той твърди, че Комисията е нарушила правото на жалбоподателя на справедлив процес и следователно нарушила член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6 от Европейската конвенция за защита правата на човека, тъй като:

— на жалбоподателя не била предоставена възможност да зададе въпроси на свидетелите, нито да поиска определени свидетели да бъдат разпитани,

— на жалбоподателя не била предоставена възможност да изрази становище относно наложената му глоба,

— глобата била наложена след изслушване при закрити врати, в което органът, който приел решението, не участвал и

— обжалваното решение било прието от административен орган и нито една юрисдикция не била компетентна да го преразгледа.

⁽¹⁾ Известие от Комисията относно освобождаване от глоби и намаляване на техния размер по делата за картели (Текст от значение за ЕИП) (ОВ С 45, 2002 г., стр. 3)

Жалба, подадена на 18 февруари 2011 г. — Rovi Pharmaceuticals/CХВР — Laboratorios Farmaceuticos Rovi (ROVI Pharmaceuticals)

(Дело T-97/11)

(2011/С 120/35)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Rovi Pharmaceuticals GmbH (Шлюхтерн, Германия) (представител: M. Berghofer, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Laboratorios Farmaceuticos Rovi, SA (Мадрид, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 7 декември 2010 г. (преписка R 500/2010-2),
- да се отхвърли изцяло възражение № В 1 368 580 и на жалбоподателя да се присъдят разноските за производството по възражение,
- да се разпреди на ответника да регистрира марката на Общността, за която е подадена заявка № 6 475 107.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „ROVI Pharmaceuticals“ за стоки и услуги от класове 3, 5 и 44 — заявка за марка на Общността № 6 475 107.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: другата страна в производството пред апелативния състав.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративната марка на Общността „ROVI“, регистрирана под № 24 810 за стоки от класове 3 и 5; фигуративната марка на Общността „ROVICM Rovi Contract Manufacturing“, регистрирана под № 4 953 915 за стоки и услуги от класове 5, 42 и 44; испанската словна марка „ROVIFARMA“, регистрирана под № 2 509 464 за стоки и услуги от класове 5, 39 и 44; испанската словна марка „ROVI“, регистрирана под № 1 324 942 за стоки от клас 3; испанската словна марка „ROVI“, регистрирана под № 283 403 за стоки от класове 1 и 5; испанската фигуративна марка „ROVI“, регистрирана под № 1 37 853 за стоки от клас 3.

Решение на отдела по споровете: уважава възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета, доколкото (i) констатацията на апелативния състав, че има вероятност от объркване, е неправилна, тъй като не са преценени правилно индивидуалните фактори, които са от значение за общата преценка, и (ii) апелативният състав не е направил обща преценка на съответните марки.

Жалба, подадена на 17 февруари 2011 г. от AG срещу определението, постановено на 16 декември 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-25/10, AG/ Парламент

(Дело T-98/11 P)

(2011/С 120/36)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: AG (Брюксел, Белгия) (представители: S. Rodrigues, A. Blot и C. Bernard-Glanz, avocats)

Друга страна в производството: Европейски парламент

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да обяви настоящата жалба за допустима,
- да отмени определението, постановено от Съда на публичната служба на 16 декември 2010 г. по дело F-25/10,
- да уважи исканията за отмяна и присъждане на обезщетение, направени от него пред Съда на публичната служба,
- да осъди Парламента да заплати разноските по двете производства.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят представя едно-единствено правно основание, изведено от изопачаване на доказателствата, представени пред първоинстанционния съд, от нарушение на принципа на правната сигурност и от нарушение на правото на ефективно средство за защита, тъй като:

- материалите по делото не позволявали на СПС да приеме, че жалбоподателят не положил дължимата грижа, като не ползвал услуга за препращане на пощата по време на коледните и новогодишните празници — период, през който пощенският служител лично се е явил на домашния му адрес, за да му връчи изпратеното от Парламента препоръчано писмо, съдържащо отговор на административната му жалба,

- СПС не пояснил какво следва да се разбира под „продължителна“ ваканция,
- СПС приел, че служебното известие, което жалбоподателят намерил в пощенската си кутия, когато се върнал от отпуск, задължително се отнасяло до препоръчаното писмо от Парламента, съдържащо отговора на административната му жалба.

Жалба, подадена на 23 февруари 2011 г. — Mizuno/CXВП — Golfino (G)

(Дело T-101/11)

(2011/C 120/37)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Mizuno Corp. (Осака, Япония) (представители: Rechtsanwälte T. Raab и H. Lauf)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Golfino AG (Glinde, Германия)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени на Решение по преписка R 821/2010-1 на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 15 декември 2010 г.;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят.

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, която съдържа буквата „G“ и други подобни символи, за стоки от клас 25.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Golfino AG.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна марка, която съдържа буквата „G“ и символа „+“, за стоки и услуги от класове 18, 25 и 35.

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отхвърля заявката за регистрация.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009 на Съвета ⁽¹⁾, тъй като между конфликтните марки не съществува вероятност от объркване.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 21 февруари 2011 г. — ЕМА/Комисия

(Дело T-116/11)

(2011/C 120/38)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: European Medical Association (ЕМА) (Брюксел, Белгия) (представители: A. Franchi, avvocato, L. Picciano, avvocato, N. di Castelnuovo, avvocato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се обяви жалбата за допустима и основателна,

като главно искане:

- да се установи и да се обяви, че ЕМА е изпълнила правилно договорните си задължения съгласно договори 507760 DICOEMS и 507126 COCOON, и че следователно има право на възстановяване на разходите, направени за изпълнението на тези договори, както следват от изпратените на Комисията FORM C, включително FORM C във връзка с IV-ти период от договора COCOON,
- да се установи и да се обяви незаконосъобразността на решението на Комисията да развали посочените договори, съдържащо се в писмото от 5 ноември 2010 г.,
- вследствие на това да се обяви, че претенцията на Комисията за възстановяване на сумата от 164 080,10 EUR е неоснователна — следствие от изследователно доследствие — включително посредством издаване на съответното кредитно известие — дебитното известие от 13 декември 2010 г., с което Комисията е поискала възстановяване на горепосочената сума, или във всеки случай да се обяви неговата незаконосъобразност,
- също да се съди Комисията да плати останалите суми, които се дължат на ЕМА на основание на изпратените на Комисията FORM C, възлизащи на 250.999,16 EUR,

при условията на евентуалност:

- да се установи отговорността на Комисията за неоснователно обогатяване и за незаконосъобразни действия,
- вследствие на това да се осъди последната да заплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя имуществени и неимуществени вреди, чиито размер следва да се определи в рамките на настоящото производство,

във всеки случай: да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С настоящата жалба, подадена на основание на член 272 ДФЕС и въз основа на клаузата за подсъдност, съдържаща се в член 13 от договорите DICOEMS и COCOON, жалбоподателят оспорва законосъобразността на решението на Комисията от 5 ноември 2010 г. за разваляне, вследствие на извършен от службите на Комисията финансов одит, на двата договора, сключени с жалбоподателя в рамките на Шестата рамкова програма за научни изследвания и технологично развитие. Поради това жалбоподателят оспорва законосъобразността на дебитното известие, съставено от Комисията на 13 декември 2010 г. с оглед на доклада от финансов одит, с което се цели възстановяване на сумите, платени от Комисията на жалбоподателя за изпълнението на двата проекта, в които той е участвал.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания.

1. Първо правно основание, свързано с изискуемостта на претендираното от Комисията вземане и с допустимостта на всички декларираните от него на Комисията разходи.

— Жалбоподателят по-специално твърди, че Комисията е нарушила членове 19, 20, 21 и 25 от Общите условия на договора, отнасящи се до определянето на допустимите разходи, както и принципа на недопускане на дискриминация във връзка с тълкуването на счетоводните стандарти за сдруженията с нестопанска цел, който се прилага в процедурата по счетоводна проверка.

2. Второ правно основание, свързано с твърдението, че Комисията е нарушила задължението за лоялно сътрудничество и добросъвестност при изпълнението на договора, доколкото не е изпълнила правилно своите собствени договорни задължения.

— Жалбоподателят по-специално твърди, че Комисията е нарушила задължението за контрол на успешното изпълнение на проектите от гледна точка на финансов контрол, предвиден в член II.3.4.а от Общите условия на договора.

3. Трето правно основание, свързано с твърдението, че Комисията е нарушила принципа на добра администрация, с оглед на цялостната картина на допуснатите от нея пропуски, както и с твърдението за нарушение на принципа на пропорционалност, поради непропорционалния характер на приетата от Комисията мярка — разваляне на договора — преценена спрямо твърдяното неизпълнение на някои задължения, свързани с отчетността, които дори да се приеме, че съществуват, по никакъв начин не биха породили право на възстановяване на почти всички предоставени авансови плащания.

4. Четвърто правно основание, свързано с твърдението, че Комисията е нарушила правото на защита вследствие на нейното поведение по време на процедурата по счетоводна проверка.

— Жалбоподателят по-специално изтъква, че не е упражнил правото си да бъде изслушан на етапа на финансов одит и че не са били взети предвид поредица допълнителни документи, изпратени на Комисията на 19 август 2009 г.

5. Пето правно основание, представено при условията на евентуалност, свързано с извъндоговорната отговорност на Комисията на основание на членове 268 и 340 ДФЕС.

— Жалбоподателят, на първо място, изтъква неоснователно обогатяване на Комисията въз основа на факта, че окончателните резултати на проектите DICOEMS и COCOON са предоставени на разположение на последната без тя да е поела изцяло съответните разходи за тези проекти.

— На второ място, жалбоподателят иска обезщетение на вредите от незаконосъобразно действие на Комисията, която разпространила писмо с клеветническо съдържание и тежко уронващо доброто име на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 3 март 2011 г. от Luigi Marcuccio срещу решение, постановено на 14 декември 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-1/10, Marcuccio/Комисия

(Дело T-126/11 P)

(2011/C 120/39)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Luigi Marcuccio (Tricase, Италия) (представител: G. Cipressa, avvocato)

Друга страна в производството: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

Във всички случаи:

— да отмени обжалваното решение в частта, в която действащият като първа инстанция съд: а) обявява за недопустими някои от исканията на жалбоподателя пред този съд, б) отхвърля някои други искания, като приема, че те са тясно свързани с обявените за недопустими искания, в) осъжда жалбоподателя да заплати направените от него в рамките на първоинстанционното производство съдебни разноски,

— да обяви, че всички искания са допустими изцяло и без никакво изключение,

Като главно искане:

— да уважи изцяло и без никакво изключение исканията, обявени за недопустими или отхвърлени от действащия като първа инстанция съд, така че всички искания, които следва да се считат за изрично поставени и в настоящото производство с всички произтичащи от това правни последици, да бъдат уважени като се вземе предвид диспозитива на обжалваното решение, в частта му, в която не е отменен, и с оглед на решението, което ще бъде постановено в рамките на настоящото обжалване,

— да осъди ответника да заплати на жалбоподателя всички съдебни разходи, разноси и хонорари, направени от последния в производствата пред всички досегашни инстанции по настоящото дело.

При условията на евентуалност:

— да се върне делото на Съда на публичната служба, който да се произнесе отново, в различен състав, по съществото на същите тези искания, които незаконосъобразно са обявени за недопустими или са отхвърлени от действащия като първа инстанция съд.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу Решението на Съда на публичната служба (СПС) от 14 декември 2010 г. Това решение отхвърля като частично недопустима жалба с предмет отмяната на решението, с което се отказва възстановяване по обичайната ставка на някои медицински разходи, както и на решението, с което се отказва допълнително възстановяване, тоест на 100 %, на посочените медицински разходи, както и осъждането на Комисията да изплати на жалбоподателя определена сума за дължимите му медицински разходи.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три правни основания:

1. Първото правно основание е изведено от незаконосъобразността на постановеното с обжалваното съдебно решение относно „предмета на жалбата“ и „повдигнатите то Комисията възражения за незаконосъобразност“.
2. Второто правно основание е изведено от неправилното, погрешно и нелогично тълкуване и прилагане на членове 90 и 91 от Правилника за длъжностните лица на Европейския съюз, както и от нелогичното незачитане на съдебната практика в тази област.
3. Третото правно основание е изведено от пълната липса на мотиви, както и от липсата на разследване, от изопачаването и преиначаването на фактите и на исканията на жалбоподателя.

Жалба, подадена на 15 март 2011 г. — Since Hardware (Guangzhou)/Съвет

(Дело T-156/11)

(2011/C 120/40)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd (Guangzhou, Китайска народна република) (представители: V. Akritidis и Y. Melin, avocats)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да отмени Регламент за изпълнение (ЕС) № 1243/2010 на Съвета от 20 декември 2010 година за налагане на окончателно антидъмпингово мито върху вноса на дъски за гладене с произход от Китайската народна република, произведени от Since Hardware (Guangzhou) Co., Ltd. ⁽¹⁾;

— да нареди на Съвета да понесе всички съдебни разноси.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба жалбоподателят изтъква три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от факта, че първоначално разследване, започнато по силата на член 5 от базовия регламент ⁽²⁾, не би могло да бъде насочено срещу отделно дружество, а трябва да е насочено срещу една или повече страни и всички намиращи се в тях производители. В това отношение жалбоподателят изтъква, че:

— обжалваният регламент е в разрез с член 5 от базовия регламент и по-специално с параграф 9 от него, тълкуван във връзка с член 17 от същия регламент и в съответствие с правото на СТО, доколкото този член не позволява започване на нова антидъмпингова процедура срещу едно-единствено дружество;

— обжалваният регламент нарушава член 9, параграфи 4—6 от базовия регламент, тълкувани в съответствие с правото на СТО, доколкото този член не позволява налагането на антидъмпингови мита на едно-единствено дружество, а изисква тези мита да бъдат наложени на всички дружества, намиращи се в една или повече страни;

— обжалваният регламент нарушава член 9, параграф 3 от базовия регламент, по силата на който митото с нулева ставка, приложено към дружество, което е предмет на антидъмпингова процедура, може да се преразглежда единствено в съответствие с процедура за преразглеждане, започната по силата на член 11, параграф 3 от базовия

регламент; при условията на евентуалност жалбоподателят изтъква, че Комисията на практика е извършила преразглеждане на приложеното спрямо него мито с нулева ставка в разрез с член 9, параграф 3 от базовия регламент, тълкуван в съответствие с доклад на Апелативния орган на СТО.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение на член 3 от базовия регламент и в частност на параграфи 2, 3 и 5 от него, доколкото антидъмпинговите мита са били наложени, без да е доказано, че през периода на разследване промишлеността на Съюза е претърпяла вреди.
3. Третото правно основание е изведено от нарушение на правото на Съюза, доколкото на жалбоподателя не е бил предоставен статута на дружество, функциониращо в условията на пазарна икономика. В това отношение жалбоподателят изтъква, че:

— решението да не му се предостави статута на дружество, функциониращо в условията на пазарна икономика, е било взето в зависимост от данните, с които е разполагала Европейската комисия, относно последиците от подобен отказ върху дъмпинговия марж на жалбоподателя, в нарушение на член 2, параграф 7, буква в), последна алинея от базовия регламент, както той е тълкуван в практиката на Общия съд;

— доказателствената тежест, която Комисията е наложила на жалбоподателя, за да установи, че той функционира

в условията на пазарна икономика, е прекомерна и нарушава общите принципи на правото на Съюза, по-конкретно принципа на добра администрация.

⁽¹⁾ ОВ L 338, стр. 22

⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 1225/2009 на Съвета от 30 ноември 2009 година за защита срещу дъмпингов внос от страни, които не са членки на Европейската общност (ОВ L 343, стр. 51; Поправки в ОВ L 7, 12.1.2010 г., стр. 22 и в ОВ L 36, 10.2.2011 г., стр. 20)

**Определение на Общия съд от 28 февруари 2011 г. —
USFSPEI и др./Съвет**

(Дело T-122/10) ⁽¹⁾

(2011/C 120/41)

Език на производството: френски

Председателят на четвърти състав разпорежи делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ C 148, 5.6.2010 г.

<u>Известие №</u>	Съдържание (продължение)	Страница
2011/C 120/36	Дело T-98/11 P: Жалба, подадена на 17 февруари 2011 г. от AG срещу определението, постановено на 16 декември 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-25/10, AG/Парламент 15	15
2011/C 120/37	Дело T-101/11: Жалба, подадена на 23 февруари 2011 г. — Mizuno/CXBP — Golfino (G) 16	16
2011/C 120/38	Дело T-116/11: Жалба, подадена на 21 февруари 2011 г. — ЕМА/Комисия 16	16
2011/C 120/39	Дело T-126/11 P: Жалба, подадена на 3 март 2011 г. от Luigi Marcuccio срещу решение, постановено на 14 декември 2010 г. от Съда на публичната служба по дело F-1/10, Marcuccio/Комисия 17	17
2011/C 120/40	Дело T-156/11: Жалба, подадена на 15 март 2011 г. — Since Hardware (Guangzhou)/Съвет 18	18
2011/C 120/41	Дело T-122/10: Определение на Общия съд от 28 февруари 2011 г. — USFSPEI и др./Съвет 19	19

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG